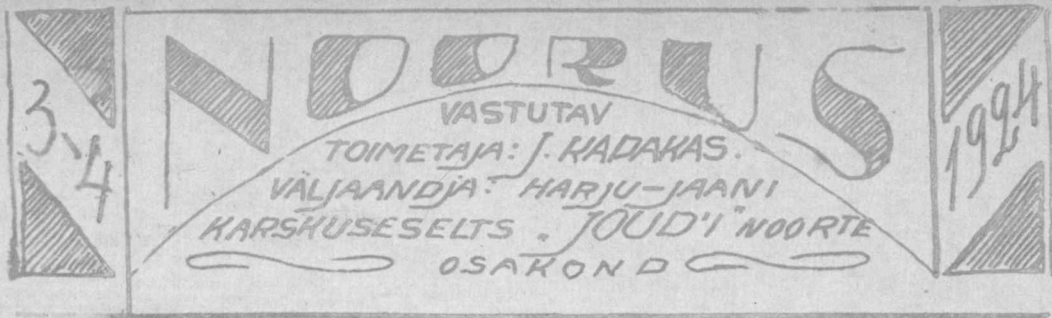

3-4

NOORLY

NOORLY ADORABLE
IN 3-4 MONTHS

Tellimise hind: 1 aastast 120 m.
 üksik number 10 marka.

Laulu lind.

Hevõeld, kui kema hommik noitis,
 põieku teie iluduse loitis.
 Kastis läbi akna, viirusid aasidest,
 linnulaul, mis üsna heljus õrnusest.

Imejärel see tungis südamesse,
 muudis teid sõjal läbi pimedusse.
 Juhkis mõtted otse valgusele,
 hoopis uue elu algusele.

Linnulaul näin selitas mul ära,
 kuidas põlgama peab tühja käära.
 Opetas rüüal oma viisid helgeks
 Käsnis hooõhsti nurvad hingel julgeks.

Jupiter?

Herad.

Ah, mis on seal väljas nii imes
rõõmust ja kerget, et tuppugi tungib?
Miks soendab päike niid ni armulise-
st isegi jäepuristada mitma ajal. Millas
kõrvis nende kahtlutanud inimste vägu-
delt rõõm? Ihan, need on ju esimesed
kuudepäevad mis nende inimste sil-
madele rõõmuläike toovad. Aralt
peetak mõnd raske lume enda asdelt
maha, et päikeskiired neid soodelda
võiks. Veel ei julge ta ennast korraga
kõgu sellist rõõmest rõõmest - mis ta -
ma uhket latva painduma sunnib,
hästi vabaneda. Ehk on veel vara.
Vast peabgi veel kuude, vaid ainult
iluvad talve päevad.

Ora karda uhke püü, raputa

julgelt talvise mar, et võikid jällegi
enda latva vabalt sinetava taava poole
sinetada. Kevad on tulemas... Ehk küll
talv viinest valitsust ohje enda käes hoi-
da püüab, siiski raugeb ta jõud pea.

Juba paistabki mure künghes vana
kuldaga ja pistab pea uudishimulikuult
lumest välja. Jõu mis seal veel näi-
da muutub ja kohiseb! Ja see jügi, kes
kõigest jõust oma inimest vabaneda
tahab. Vitraselt vahutavad painel
üle jääparvade, mis on end neandad,
et siis arhisel jõul, vooit mässulist jün-
du havisbada. Mis jõud sa! Sa suu-
misele määratud, vastu panna neeru-
se jõule. Uhmre jõupingutus ja jäs
pangad rüselvad kaheli poole, viis
kõrre, raldet lipavõsusi - it aga
enda teel mässvale võngule.

Formaalselt kultuurivad riikudel loimud, kuidas
võivad endid valgeid mõhuseid hargnusi-
hi, sikssteise järele, mis kaasa jäpkanra-
mis pole jõudnud veel raldale jõgenuda.
See on alles täieline korade. Kes suudaks
seda veel harkistada? Ei kuigi! Mui on
ka inimvõimlas nähtud, et noorus, keda
koradega võib võrrelda ja selle päralt
tulevik, püüestab vanad igameesid
traditsioonid, seab amad uued sihid ja
võadid, millest rääkida saamiseks ta kind-
last oma rada peab sammuma.

Kiis niist traditsioonidest on müi-
ritasem vaandane, alkohol. Mui võivad,
kes si kultuurivahuste peres elada tä-
hasti, näielaks, et si oma ülesandele kir-
gusel seisate. Kõrvaldage oma noorus-
jõud võitlusens alkoholist vastu. Selles
heil julgust ja jõudu jätkub. Algselt kui elus
ka täielik korade

Mathilde Rästas.

Heradil.

Heradine ilm on ilus,
 hoo käändi pöördel vihus,
 heradine mahe tuul,
 lähib haljaid lehti puul.

Sillakesed mullast tämrad
 halja muru pinnalt ämrad,
 kõndli käsi hoolsast tastab,
 igal lill süs jõudsalt kasvab.

Sinivilkune ilus,
 kinnalt kasvab metsa vihus:
 varasem niist hüstest ta,
 ema sinikuuga.

Heini linnufaakid.

Ühtel ilusal kevade päeval märkas Heini, T. värvud ja tamberid aida teisel mullast linamehist net. sinna vaadates linasummuid käisid hakkimas. Ta järgis sinna ja ajas nad ära. Kui August pärast jällegi ära läks, olid linnud murt Ai Augusti sulnud. „Stundin, T nad just sin alla tahavad, mõtk, Heini,“ üti on nud summud nile nü makka mäela.“ Ta arstis kõrvast August, naaris ja ei ajanud enam linnu ära vaid hakkas arvama nägja midagi müstrolama. Kui värsast paanduwa kaswitras sis itais ihukse lausturi ning paanis sellase nü mõnugi augu. Jaasis nüüd vha arstest puktas, walis tüüka ära nü paanis, T parajast vht, luvaus elvassi, avku mahtis ja parutas

selle viimasele moodele kumeraks; ai-
 dus wabasse otsa paela. Nüüd niikordas
 teise lauar-otsa külge wäl midagi ja
 wisa jäi õige õrnaet, et kui sinna mõ-
 ni linnuõngude raskus rühkas, sü-
 wibu kargaks lahti ja silmus tõu-
 lusse hakkas. Nüüd siit täiesti
 walmis. Seura ilmuga näol, täita
 aidast peaga tangu ja riputas laua-
 le ning sadis linamehise korrale. Sei-
 wul kõik korda ja läks sealt emale

Sõnnud sulid küll wõu tagasi;
 aga Heini suuremääruse meeskõnna-
 si tahtnud ükski kuusi: tangu tei
 ning see wõttus linnupaelad jäid
 püstimata. Ent Heini teadis wõta-
 mast ja läks tuppa.

Peagi jõudis wõtta oma kana-
 karjaga wõltsida aida ette Heini

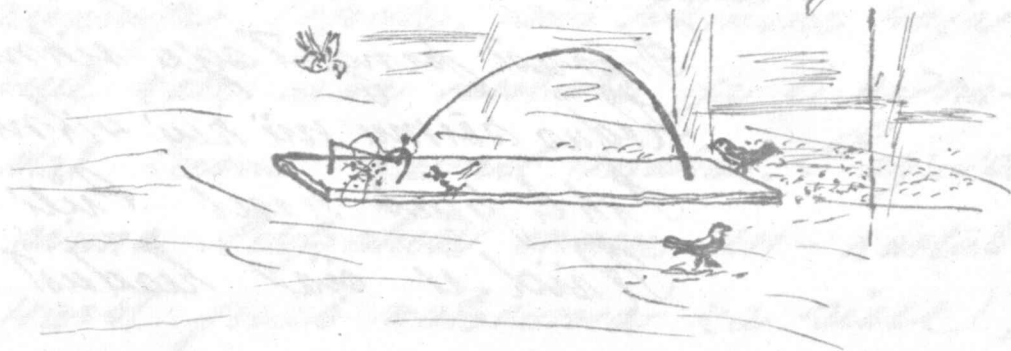
wõrguni. Põrgu teigi, uun, klau ja ka-
nad juaksid ükskõiks wõidu tangude
peale tekni, mis Heini lindudele pani.
aga mis se oli? Nüüd juaksid nad
saiit suuri raskinaga umale kumal
üks Heini wõiku kinni jäi. Suure
uhaga juhtus üks kogemata teatav
koha peale minema. Kõbu läks üles
ja silmus jäi kama jalga. Et asi
nii mementlikult sündis, siis oh-
mused kamaol, juaksid laiali ja kar-
jusid. Üks aga siputas ja siputas
kuid lanti ei saanud, aga saanud
jalga ent silmus oli pingul. Tüü
paewal nähti Heini nutrat. Miks?

Enne oli kama küll silmusel
lanti peast nut, aga seal saabitab, oli
oli tema emeli häda saanud ja mu-
nemud nabit mane. Miks ei pidanud
sui Heini nutona. Olistad ju muna-

poitavad Aulomas ja enna lubas ta
male selle koostuiki ust ainult ihe
ja nimult selle nahkmuna. No su
ei kannvata äieti ratsundagi; härrimisi
pau kääridagi. Ta nuttis ja nuttis, nut-
tis ja katetses. Mis pani ta linnu-
paalael ja tehtis neid piinda.

Kurvalt istus ta trepiastmel päi-
kesel paistal ja ei märganudki mil
magama viirus. Ta wajas peaga
trepili ja nägi kohutawat und nahk-
munast, ent nahkmunast linnu-
paaltega.

"Maapaisi."

Keitsi wõim.

Need, kes tehti keitsis naimeed,
Näitavad, mis keit, on teinud:

Kiisab peukanna ämme,

Pihti saudus parus mõne.

Kisab maha talud, majad,

Kukutab ka raubakojad.

Määrab kõigil ainsa nime,

Sulavir, ta sipsel tume.

Oma wõim viirast sinna
kasta saadaks purnarina.

Suga Anddaks keitsust keju,

Tealgi kui halb on tuju.

Särast pingutaja rikma,

Kodus söime nü kui vihma.

Sihki peab kaita Püli,

Kiid ei üal headust küli.

Karoti asilau lahurs,

Selle järel tuleb nehus.

Enamvõimal poudus, häda.

Digusega meelvad teada.

Neist ei läba mitte rali,

Pema saatus utirali.

Nitab lõpu joudu möisda.

Seendi ei või viita tästa.

R.

Õnnetu saatus.

Täna jäävat mõndugi reetus-
ninniga lõpale, siis hõmmu raja
mel tair, ära äistata ja tuavna-
dal kome kaavad maha. Pajuvit
sinna Peepshisil enam en- kastut-
raad joud katsuma ka siss,

ajada, et saaks pühkadeks rindliga
kalnis. Nii väänis Juhani subastik,
kui need lüünelid väga lüüsid. Juhani
oli umbes kolmekümne aastane
muru - kõrgel jüsenuskriid ja laiaõlga

aga. Kuu aasta eest, kui isa suri,
oli talu töö laskunud tema alga-
sle. Algugi, et (Halu) võlgadeta roht,
astetud ja mõisast laskutud, aga tema
majapidamine oli korras ära.
Hooneid lohvuti, põllud niivusel ja
heinamaad ägas. Oma heulsa
Pääga oli ta võltsaanud niist wi-
gadest. Kõht oli nelikümme nel türu
suurt ja väimaldas pidada koh-
te sulast. Piid, mil ta juba iga-
päev kaja ihvarelas minna, siis
ta majapidamine usujulius
järgenarar: hooneid, arates tehet
jõanu, ust eumaja põlnud. wul
wastatki wana ja wajaalant, rahi
ning kuiratub täiesti wuugawad.
ei elnud siis ka ime, et sama
küla tüdrukute rasja oli Juhavit
wanajast kija reharendada.

Imelini soovitud, et Juhvan isa niist vähe loogu
pidada. Peatu näärilola, et Juhvan näia
novabri vallas - aga mine aja seola aja
õigeks. Kuni aja raatame sügavamalt
Juhvani südamust, siis raame alus selge
püüdi - ilma külaraiuste liialdusteta. See
näis täiesti teise vallas kella; peetiütri
pool, ja sellest väis äige tuisuid taga-
järgi loota. Juhvan mõtus peagi
"papi" juurde minna ja jõuluriks
põlvnad püüdi ajada.

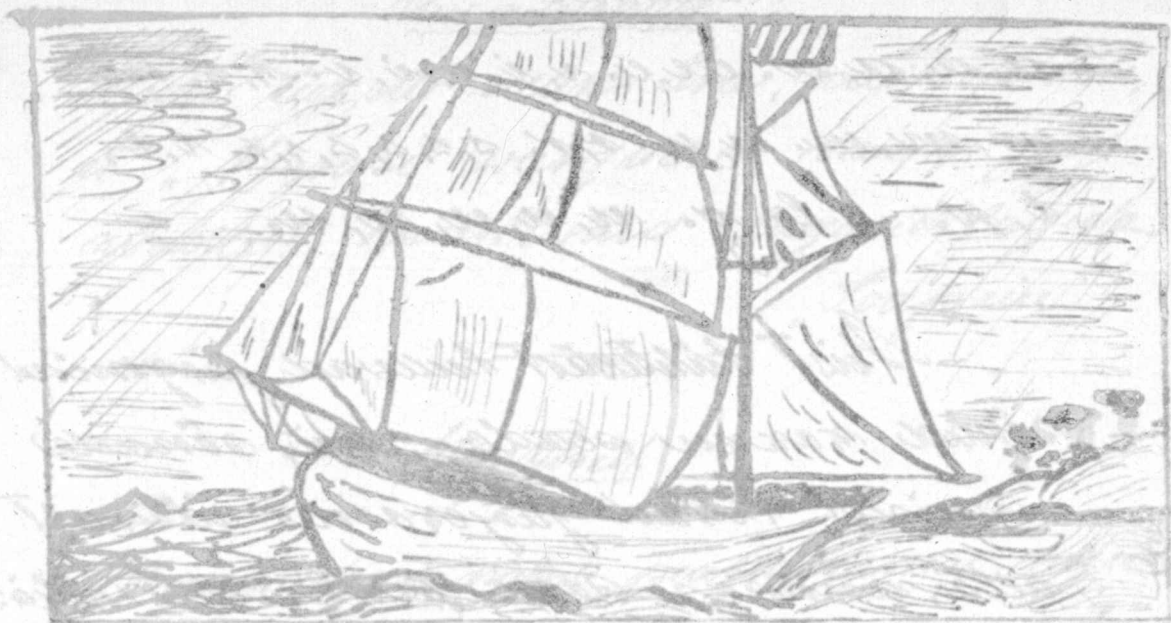
Aga vata, ära väisra ennähtut.
Nimetus Juhvani, "raalukanaani" jäi
kaigeks, ja suri. Kirikust äeldi,
et kappipöötäks. Haaps, milleks
Juhvani eitaralustatud ei alnud
Aabias teola mõjuvalt. Alati oli
Aa tuisivä ja niustas ennast
Aohi mõttesse, ei leidnud ra
gilt raha ja ei saanud kelle-

giga hästi läbi. Pää suure nähti te-
sta arva, ehk kuigi, mis alati oli tal
midagi laita. Mis aga näki imes-
hanna pani, oli see, et endisest kar-
skest mehest oli joodin saanud. Tu-
li ta linnast, mis püüdnud inna mi-
dagi: müts, kinnokott ja seda teist. Ra-
ha oli kinninud. Ta näht, mille-
selle, ust, et kortsminn temale viina
kinnis. Juhurist sai joodin ja küt-
mäkasiol, et asi tagaotsiesi harknes
minema. Puhura peremehes ei
leppinud lõõpiseol ning näin jäi
lahvatusel, püüdnud hooldisya näin
ja kolitsem oskus. Leha maksud
müti palitses kauda ja wõlga
oli enam kui äigus. Wümmas
hädas kasis ta jättinud seaga,
sellegi niivarikol, uhe wana.

pois, tema rikkus pärast ära, kuid
änne ei taanud see temale enam. Mis
kord allapool minemas, seda en ro-
ku kinnipidada. Sain oli jäisti kui
ja kodu elu muutus maapeal-
suse põlvkond. Juhari näitas harva
kodu ja olati juubelina. Välauskujas
kartsid, et ta käib maha jõe ja
võta siis kustahad, ning tüütasid
igapäev oma näudmistega. Oks-
jani oli sadata. Juhari müüs kol-
mis müüa väis, et vähegi võlgu la-
suda aga asjata. Jüripäev tehti
aksjan ja uus peremus kolis sisse,
kuna Juhari nalla sauna läks. Seda
ei kannatanud ta enam välja.
Läks. Kadus. Lõtt: ent proolalt, mehaast.
katab suru... Sain kirsates kol ma-
su aasta ja läks ka manafasse.
Peagi unustus minemata Juhari vi-
nuta saatus

See pool.

See rahusel vete vägel,
helvõimise taeva all,
Siidab puujulmest meel pinnal,
Senna rõõmuvail wägel rinnal.

Soagi jõuab ta silmapäiril,
ja wõotki rahusel rinnal.
Siinult näha wäl wälged puujulmest
mille pinnal muotjad wälgid.

Waga wõitugi wõob see ära,
See pinnal wäl püüa-sära.
Wõimus laimad mängiwad lastes,
ning hüppawad rõõmsalt tantsides.

Jupiteer.

Ülesanne.

A, a, a, a, a. e, e, e. i, i, i, i, i. n, n. m,
m, m, m. u, u. r, r. s, s, s, s, s. t, t,
t, p. o. g. w, w, w, w, w

Niist tähtedest tulevad järgmised sõnad kokku seada; mi, sõnade nimisest tähted järjestuses ilusalt alla, annaks sõna, rannastis wälja:

1. Ühe radumuse nimi.
2. Tähtselt radumaa wälja nimi.
3. Pragu maapäest radumuse loom.
4. Ühe ilmajahe nimi.
5. Ühe wäikesel laama nimi.
6. Kooli teke uri.
7. Radumaa rannaja.
8. Kõik mis igal inimesel on.

Alal.

Uus kõrsimus.

Alida teoreetiliselt selleks ära, kui soovite,
et "Kõrsus" wargudelt saaks järji-
kindlalt kumitaraid lugusid lugeda.
"Soapsais"

Krastused.

Arvatakse, naine peab astama mõjuda,
et muu ei jooks. Ka siis kui mehed ta
järele tundmust pole. Täatus.

Tea kindagi, mis mamma sinna
sehar teis, kui papa iga päev
jelmel nadu kullu kullu. Enn
muu ka naise pea. Kõrsus.

Enn naised alle võtavad küll, kui
mehed jorrad - aga ei tea mis
süs mehed oaks, kui nende naised
jooks. Täatus.

Lisä.

1. Saclar kind. Jupiter
2. Kewad. Mathilde Rästas.
3. Kewad. Jean/ Moranob.
4. Kewad. Merkur.
5. Niini kinnupallad. Neapris.
6. Kewad. viim. H.
7. Önneta saatus. Kaabus.
8. Juhau. Jean/ Raida.
9. Mumpel. Jupiter.
10. Uesani. Mal.
11. Kivimused ja vastused.

Printus.

